

Daně v Polsku v roce 2017

Janusz Turakiewicz
daňový poradce č. 01821

Obsah

1. Úvod.....	1
2. Daňová soustava v Polsku	2
3. Daně	3
3.1. Legislativa.....	3
3.2. Správa daní a poplatků	4
3.3. Identifikace a evidence poplatníků	5
3.4. Trestní finanční zákon	5
3.5. Vymáhací řízení ve správě	6
3.6. Daň z přidané hodnoty	6
3.7. Spotřební daň	8
3.8. Daň z příjmů právnických osob	8
3.9. Daň z příjmů fyzických osob	9
3.9.1. Zdanění příjmů dle všeobecných pravidel	9
3.9.2. Paušální zdanění	10
3.9.2.1. Paušál z evidovaných příjmů.....	10
3.9.2.2. Daňová karta	10
3.9.3. Povinnosti plátců daně z příjmů fyzických osob.....	10
3.10. Daň z občanskoprávních úkonů	11
3.11. Daň z nemovitostí	11
3.12. Daň silniční	13
4. Příspěvek na Státní fond pro rehabilitaci postižených osob	12
5. Smlouva mezi ČR a PR o zamezení dvojímu zdanění	13

1. Úvod

K základním povinnostem podnikatelů patří placení veřejných odvodů, včetně daní a pojistného na sociální a zdravotní pojištění. Ve většině případů se v Polsku jedná o samostatný výpočet příslušné částky.

V roce 2017 došlo k významným změnám v mnoha oblastech souvisejících se zdaněním podnikání v Polsku. Týkají se zejména daně z přidané hodnoty, daní z příjmů a organizace daňové správy, včetně kontroly plnění povinností poplatníky a řádného placení daní. Došlo ke zpřísnění sankcí za daňové podvody, kdy některé činy byly kvalifikovány jako kriminální trestné činy stíhané dle trestního zákona. Povinnost vykazovat ministerstvu financí úplnou evidenci nákupů a prodeje pro účely DPH byla rozšířena i na malé a střední podniky (tzv. jednotný kontrolní soubor). Došlo ke zpřísnění pravidel pro hotovostní platby mezi podnikateli a současně byla pro tzv. malé poplatníky snížena sazba daně z příjmů právnických osob, a to na 15%. Z 1,2 na 2 mil. EUR se zvýšil limit příjmů rozhodující o tom, zda fyzické osoby musí vést podvojný účetnictví. Avizovány jsou další úpravy daňového systému, které budou zaváděny v průběhu roku. Tyto změny vyžadují, aby všichni poplatníci věnovali zvláštní pozornost měnící se legislativě a přizpůsobili organizaci a fungování podniků novým pravidlům.

2. Daňová soustava v Polsku

Daňová soustava v Polsku se skládá:

daně			
	přímé	nepřímé	
jsou příjmem státního rozpočtu	z příjmů právnických osob (CIT) z příjmů fyzických osob (PIT) tonážní daň z těžby některých nerostů speciální uhlovodíková daň od některých finančních institucí z maloobchodního prodeje	z přidané hodnoty (DPH) (pol. VAT) spotřební daň daň z her	
	z občanskoprávních úkonů dědická a darovací z nemovitostí silniční zemědělská lesní		jsou příjmem rozpočtů samospráv

poplatky (vybrané)			
jsou příjmem státního rozpočtu	za cestovní pasy rozhlasový a televizní poplatek		
		finanční (kolky) poplatek za prodejní místo na tržišti místní lázeňský ze psů těžební koncesní	jsou příjmem rozpočtů samospráv

ostatní veřejná plnění (vybraná)			
centralizovaná	pojistné na sociální pojištění pojistné na zdravotní pojištění příspěvek na Fond práce příspěvek na Fond garantovaných zaměstnaneckých plnění příspěvek na Státní fond pro rehabilitaci postižených osob		
		poplatky za hospodářské využití životního prostředí	decentralizovaná

3. Daně

3.1. Legislativa

Základní význam pro stanovení daňových povinností podnikatelů v Polsku mají:

- (a) Ústava Polské republiky ze dne 2. dubna 1997 (Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 roku), která stanovuje, že „Každý je povinen nést tíhu veřejných plnění a odvodů, včetně daní, stanovených v zákoně“ (čl. 84) a „Ukládání daní, jiných veřejných poplatků, určování subjektů, objektů zdanění a daňových sazeb, a dále i pravidel přiznávání daňových úlev a prominutí, kategorií subjektů osvobozených od daní upravuje zákon“ (čl. 217).
- (b) *Acquis Communautaire* (právo) Evropské unie, přijaté ke dni 1. 5. 2004 jako závazné na území PR, a to zejména:
- **ED2006/112/ES** – Směrnice Rady č. 2006/112/ES ze dne 28.11.2006 o společném systému daně z přidané hodnoty.
 - **ED2010/45/EU** – Směrnice Rady č. 2010/45/ES ze dne 13.7.2010 o změně Směrnice Rady č. 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty.
 - **ERR282/2011** – Prováděcí nařízení Rady (EU) č. 282/2011 ze dne 15.3.2013, kterým se stanoví prováděcí opatření ke směrnici 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty (upravená verze).
 - **ERR2913/92** – Nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12.10.1992, kterým se vydává celní kodex Společenství.
 - **ERK2454/93** – Nařízení Komise (EHS) č. 2454/93 ze dne 2.7.1993, kterým se provádí nařízení Rady (EHS) č. 2913/92, kterým se vydává celní kodex Společenství.
- (c) zákony
- **UAP** – Zákon ze dne 10.7.2015 o finanční správě (Ustawa o administracji podatkowej) – do 28.2.2017.
 - **UCIT** – Zákon ze dne 15.2.1992 o dani z příjmů právnických osob (Ustawa o podatku dochodowym od osób prawnych).
 - **UKAS** – Zákon ze dne 16.11.2016 o státní finanční správě (Ustawa o Krajowej Administracji Skarbowej) – od 1.3.2017..
 - **UKAS(W)** – Zákon ze dne 16.11.2016 – prováděcí předpisy k zákonu o státní finanční správě (Ustawa – Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej) – od 1.3.2017.
 - **UKKS** – Zákon ze dne 10.9.1999 – Trestní finanční zákon (Ustawa Kodeks karny skarbowy).
 - **UKS** – Zákon ze dne 28.9.1991 o finanční kontrole (Ustawa o kontroli skarbowej) – do dne 28.2.2017.
 - **UNIP** – Zákon ze dne 13.10.1995 o pravidlech evidence a identifikace poplatníků (Ustawa o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników).
 - **UOP** – Zákon ze dne 29.8.1997 o správě daní a poplatků (Ustawa Ordynacja podatkowa).
 - **UOS** – Zákon ze dne 9.9.2000 o finančním poplatku (Ustawa o opłacie skarbowej).
 - **UPA** – Zákon ze dne 6.12.2008 o spotřební dani (Ustawa o podatku akcyzowym).
 - **UPCC** – Zákon ze dne 9.9.2000 o dani z občanskoprávních úkonů (Ustawa o podatku od czynności cywilnoprawnych).
 - **UPEA** – Zákon ze dne 17.6.1966 o vymáhacím řízení ve správě (Ustawa o postępowaniu egzekucyjnym w administracji).
 - **UPIT** – Zákon ze dne 26.7.1991 o dani z příjmů fyzických osob (Ustawa o podatku dochodowym od osób fizycznych).
 - **UPITR** – Zákon ze dne 20.11.1998 o paušální dani z některých příjmů fyzických osob (Ustawa o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne).
 - **UPL** – Zákon ze dne 30.10.2002 o dani z lesů (Ustawa o podatku leśnym).

- **UPOL** – Zákon ze dne 12.1.1991 o místních daních a poplatcích (Ustawa o podatkach i opłatach lokalnych).
- **UPR** – Zákon ze dne 15.11.1984 o zemědělské dani (Ustawa o podatku rolnym).
- **UPSD** – Zákon ze dne 6.7.2016 o dani z maloobchodního prodeje (Ustawa o podatku od sprzedaży detalicznej) – pozastaven.
- **UPT** – Zákon ze dne 24.8.2006 o tonážní dani (Ustawa o podatku tonażowym).
- **UPWNK** – Zákon ze dne 2.3.2013 o dani z těžby některých nerostů (Ustawa o podatku od wydobywania niektórych kopalin).
- **USC** – Zákon ze dne 27.8.2009 o celní službě (Ustawa o Służbie Celnej) – do 28.2.2017.
- **UUIS** – Zákon ze dne 21.6.1996 o finančních úřadech a ředitelstvích (Ustawa o urzędach i izbach skarbowych) – do 28.2.2017.
- **UVAT** – Zákon ze dne 11.3.2004 o dani z přidané hodnoty (Ustawa o podatku od towarów i usług).

Pro řádné stanovení daňových povinností mají často význam i předpisy, obsažené v jiných právních dokumentech, a to zejména:

- **UICTU** – Zákon ze dne 9.5.2014 o informování o cenách zboží a služeb (Ustawa o informowaniu o cenach towarów i usług).
- **UKC** – Zákon ze dne 23.4.1964 – Občanský zákoník (Ustawa Kodeks cywilny).
- **UPBu** – Zákon ze dne 7.7.1994 – Stavební zákon (Ustawa Prawo budowlane).
- **UPOŚ** – Zákon ze dne 2.4.2001 o ochraně životního prostředí (Ustawa Prawo ochrony środowiska).
- **UR** – Zákon ze dne 29.9.1994 o účetnictví (Ustawa o rachunkowości).
- **URZSZON** – Zákon ze dne 27.8.1997 o profesní a sociální rehabilitaci a zaměstnávání zdravotně postižených osob (Ustawa o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych).
- **UmRP-CR** – Zákon ze dne 13.9.2011 mezi vládou České republiky a vládou Polské republiky o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu (Umowa z dnia 13.9.2011 roku między Rzeczpospolitą Polską i Republiką Czeską w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu).

(d) prováděcí nařízení (vyhlášky) vydávané vládou nebo příslušnými ministry, a to zejména:

- Vyhláška Ministra rozvoje a financí ze dne 16.12.2016 o osvobození od povinného provádění evidence na registračních pokladnách.
- Vyhláška Ministra financí ze dne 27.4.2014 o motorových vozidlech považovaných za používané poplatníkem pouze pro účely podnikání.
- Vyhláška Ministra rozvoje a financí ze dne 27.12.2016 o vzorech dokumentů souvisejících s registrací poplatníků v oblasti daně z přidané hodnoty.
- Vyhláška Ministra rozvoje a financí ze dne 27.12.2016 o vzorech přiznání pro daň z přidané hodnoty.
- Vyhláška Ministra rozvoje a financí ze dne 27.12.2016 o vzoru souhrnné informace v tuzemském obchodu.
- Vyhláška Ministra rozvoje a financí ze dne 27.12.2016 o souhrnné informaci uskutečněných intrakomunitárních transakcí.

3.2. Správa daní a poplatků (Zákon ze dne 29.8.1997 o správě daní a poplatků)

Zákon o SDP upravuje záležitosti daňových závazků (mj. platební lhůty, penále za prodlení a prolongační poplatek, zánik daňových závazků, promlčení, přeplatek, oprava přiznání), daňových informací, daňového řízení (mj. vyřizování záležitostí, doručování, předvolání, navrácení lhůty, zahájení řízení, protokoly a záznamy, zpřístupňování spisů, důkazy, rozhodnutí, usnesení, odvolání, stížnosti), daňové kontroly a ověřujících úkonů, finanční tajemství a vydávání potvrzení.

Předpisy o SDP se uplatňují pro (1) daně, poplatky a nedaňové pohledávky státního rozpočtu a rozpočtů územních samospráv, k jejichž stanovení nebo určení jsou oprávněni správci daní, (2) finanční poplatek

a poplatky, které upravují předpisy o místních daních a poplatcích a (3) záležitosti z oblasti daňové legislativy jiné než vyjmenované v b. (1), které spadají do příslušnosti správců daní.

V praxi důležitým oprávněním poplatníků a plátců je možnost získat obecný nebo individuální výklad daňových právních předpisů v situaci, kdy tyto předpisy vzbuzují pochybnosti v oblasti jejich uplatnění v konkrétní situaci. Předkládaná žádost o interpretaci (závazné stanovisko) se může týkat skutečnosti nebo předpokládané budoucí situace. Přizpůsobení se obecnému výkladu nemůže uškodit tomu, kdo jej použil, kdežto v případě individuálního výkladu toto pravidlo platí pouze pro žadatele, který o příslušné závazné stanovisko požádal. Od 1.3.2017 závazná stanoviska (interpretace) v individuálních věcech poplatníků vydává nový daňový orgán – ředitel Státní finanční informace (dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej).

3.3. Identifikace a evidence poplatníků (Zákon ze dne 13.10.1995 o pravidlech evidence a identifikace poplatníků)

V souladu se zákonem o pravidlech evidence a identifikace poplatníků mají fyzické osoby, právnické osoby, organizační složky bez právní subjektivity a jiné subjekty, které jsou na základě zvláštních zákonů poplatníky, plátcí daní nebo plátcí pojistného, registrační povinnost. Daňovým identifikátorem je:

- (1) číslo ve Všeobecném elektronickém systému evidence obyvatel (PESEL – rodné číslo) – u poplatníků, kteří jsou fyzickou osobou registrovanou v rejstříku PESEL, kteří neprovozují živnostenskou činnost a nejsou registrováni jako plátcí daně z přidané hodnoty,
- (2) daňové identifikační číslo (pol. NIP=DIČ) – u ostatních subjektů, které mají registrační povinnost.

Řízení ve věci přidělení DIČ probíhá na základě zákona o SDP. K přidělení DIČ dochází prostřednictvím Centrálního rejstříku subjektů – Státní evidence poplatníků (Centralny Rejestr Podmiotów – Krajowa Ewidencja Podatników), vedené Ministerstvem financí. DIČ na základě správního rozhodnutí přiděluje příslušný ředitel finančního úřadu. DIČ se skládá z deseti číslic, z nich první tři určují finanční úřad přidělovací číslo.

Osoby povinné k identifikačnímu přihlášení se přihlašují jen jednou, bez ohledu na druh a množství poplatníkem placených daní, formu zdanění, počet nebo druh provozovaných živností nebo počet provozovaných podniků. Držitel DIČ je povinen aktualizovat údaje obsažené v identifikační přihlášce.

Poplatníci mají povinnost uvádět daňový identifikátor na veškerých dokladech spojených s vykonáváním daňových závazků a nedaňových pohledávek rozpočtů, které mají povinnost vybírat správci daní a celní orgány a ve věcech týkajících se daňových závazků a nedaňových pohledávek rozpočtů. Poplatníci mají povinnost uvádět daňový identifikátor na žádost orgánů státní správy a samosprávy, orgánů finanční kontroly, zástupců Nejvyššího kontrolního úřadu, bank a družstevních úvěrových a spořicíh ústavů, stran občanskoprávních úkonů, plátců a inkasistů daní a nedaňových pohledávek rozpočtů.

Na žádost zájemce je finanční úřad povinen tomuto potvrdit skutečnost přidělení DIČ subjektu, který toto číslo používá. Zájemcem může být jak sám poplatník, kterého se potvrzení týká, tak i třetí osoba, která má právní zájem na podání žádosti. Na žádost poplatníka vydává finanční úřad, který vydal rozhodnutí o přidělení DIČ, duplikát rozhodnutí o přidělení DIČ.

Poplatníci daně z přidané hodnoty, kteří obchodují na trhu Evropské unie, mají povinnost se dodatečně registrovat a používat v dokladech týkajících se těchto obchodů identifikační číslo, kterým je DIČ s předponou PL.

3.4. Trestní finanční zákon (Zákon ze dne 10.9.1999 – Trestní finanční zákon)

Trestní finanční zákon upravuje odpovědnost za finanční přestupky a trestné činy (proti: daňovým povinnostem a vyúčtováním dotací nebo subvencí, celním povinnostem, pravidlům zahraničního obratu zbožím a službami, devizovému obratu, organizaci loterií), řízení ve věcech finančních trestných činů a přestupků a řízení o výkonu trestů a vykonávání trestních opatření (ve věcech finančních trestných činů a přestupků).

Trestní odpovědnost za finanční trestný čin nebo přestupek nese jen ten, kdo páchá čin společensky nebezpečný, zakázaný po hrozbou trestu zákonem platným v době jeho spáchání. Není finančním trestným

činem ani přestupkem nedovolený čin, jehož společenská nebezpečnost je nepatrná. Finanční trestný čin nebo přestupek nepáchá pachatel nedovoleného činu, není-li mu možné v době činu připsat vinu. Stejný čin může být pouze jedním finančním trestným činem nebo pouze jedním finančním přestupkem.

Za spáchání zodpovídá nejen ten, kdo nedovolený (zakázaný) čin páchá sám nebo ve spolupachatelství nebo v dohodě s jinou osobou, ale i ten, kdo řídí spáchání nedovoleného činu jinou osobou nebo využívá závislost jiné osoby na sobě a nařizuje ji uskutečnění takového činu. Každý spolupachatel páchající nedovolený čin odpovídá v mezích své úmyslnosti nebo neúmyslnosti, nezávisle na odpovědnosti ostatních pachatelů. Za finanční trestné činy a přestupky odpovídá jako pachatel i ten, kdo na základě právního předpisu, rozhodnutí příslušného orgánu, smlouvy nebo skutečného jednání vede obchodní záležitosti fyzické osoby, právnické osoby nebo organizační složky bez právní subjektivity. Rozhodnutím vydaným v řízení ve věci o finančním trestném činu nebo přestupku nezaniká povinnost zaplacení veřejnoprávní pohledávky.

Potrestán za finanční trestný čin nebo přestupek nebude ten, kdo po spáchání protiprávního činu toto oznámil orgánu činnému v trestním řízení a odhalil podstatné okolnosti tohoto činu a ve lhůtě stanovené oprávněným orgánem uhradil celou veřejnoprávní pohledávku zkrácenou v důsledku protiprávního činu. Oznámení je nutné podat písemně nebo předat ústně do protokolu. Oznámení je neúčinné, bylo-li podáno v době, kdy již orgán činný v trestním řízení měl výslovně prokázanou informaci o spáchání finančního trestného činu nebo přestupku, stejně tak po zahájení služebních úkonů orgánem činným v trestním řízení, zejména prohledání, zjišťovacího úkonu (prověřování) nebo kontroly pro odhalení finančního trestného činu nebo přestupku, ledaže tento úkon nedal základy k zahájení řízení ve věci tohoto protiprávního činu.

Orgány v přípravném řízení ve věcech finančních trestných činů a přestupků jsou finanční úřad, vedoucí finančního úřadu, inspektor finanční kontroly, celní úřad, vedoucí celního úřadu, vedoucí celního finančního úřadu, Pohraniční policie, Státní policie a Vojenská policie, Agentura pro vnitřní bezpečnost (Agencja Bezpieczeństwa Wewnętrzne) a Ústřední protikorupční úřad (Centralne Biuro Antykorupcyjne). Kromě státního zástupce je veřejným žalobcem u soudu orgán, který podává a podporuje žalobu.

Od 1.3.2017 platí změny trestného zákona, které zavádí trestní odpovědnost za falšování a předělávání daňových dokladů s cílem jejich použití jako autentických dokladů a za vystavování falešných faktur (dokladujících nepravdivou skutečnost). V souladu s novelou lze falšování/předělávání daňových dokladů potrestat trestem odnětí svobody od 6 měsíců až na 8 let, kdežto daňový podvod u DPH na základě fiktivních faktur v hodnotě nad 10 mil. PLN trestem odnětí svobody až na 25 let.

3.5. Vymáhací řízení ve správě (Zákon ze dne 17.6.1966 o vymáhacím řízení ve správě).

Nezaplatí-li poplatník, plátce nebo inkasista daně, poplatky a jiné pohledávky, které upravuje zákon o SDP, spadají tyto do správní exekuce, jejíž pravidla stanoví zákon o vymáhacím řízení ve správě. Zákon stanoví i pravidla zajištění daňového závazku na majetku před splatností a během exekuce uplatňované donucovací prostředky, sloužící ke splnění daňových povinností. Uvedený zákon platí i pro peněžní pohledávky členských států Evropské unie a dalších zemí, které jsou vymáhány administrativně, pokud toto umožňují ratifikované mezinárodní smlouvy.

V oblasti exekuce peněžních pohledávek se zákon o vymáhacím řízení ve správě vztahuje k záležitostem exekuce: z peněz, ze mzdy za práci, z důchodových plnění a sociálního pojištění a sociálního důchodu, z bankovních účtů a spořicí vkladů, z jiných peněžních pohledávek, z práv z finančních nástrojů, z cenných papírů nezapsaných na účtech cenných papírů, ze směnky, z autorských majetkových práv a příbuzných práv a z práv průmyslového vlastnictví, z podílu ve společnosti s ručením omezeným, z ostatních majetkových práv a z movitostí a nemovitostí.

3.6. Daň z přidané hodnoty (Zákon ze dne 11.3.2004 o dani z přidané hodnoty)

Předmětem daně z přidané hodnoty jsou:

- 1) dodání zboží nebo poskytnutí služby za úplatu v tuzemsku,
- 2) vývoz zboží,

- 3) dovoz zboží do tuzemska,
- 4) pořízení zboží z jiného členského státu EU za úplatu do tuzemska,
- 5) dodání zboží do jiného členského státu EU.

Ustanovení zákona neplatí pro prodej podniku nebo jeho části a úkony, které nemohou být předmětem platné smlouvy.

Pokud roční příjmy nedosahují 200.000 PLN, platí osvobození od daně, kdy se poplatník může tohoto osvobození vzdát. Toto osvobození není relevantní pro některé činnosti, mj. pro dovoz zboží a služeb a pořízení zboží v rámci ES a pro poplatníky, kteří dodávají mj. výrobky z ušlechtilého kovu nebo s obsahem těchto kovů, zboží, na které se vztahuje spotřební daň, a nové dopravní prostředky, a kteří poskytují některé služby, včetně právních, v oblasti poradenství a klenotnických služeb.

Základním pravidlem zdanění DPH v tuzemských transakcích je vyúčtování daně na výstupu v období (měsíce nebo čtvrtletí) uskutečnění dodávky zboží nebo poskytnutí služby a vyúčtování daně k odpočtu (na vstupu) z pořízeného zboží a služeb v období (měsíce nebo čtvrtletí), u nichž vzhledem k pořízenému nebo dovezenému poplatníkem zboží nebo službám vznikla daňová povinnost, však ne dříve než v období, ve kterém poplatník obdržel daňový doklad nebo celní doklad. Pokud poplatník nesnížil daň na výstupu o daň na vstupu v příslušném období, může toto učinit v přiznání předkládaném za jeden ze dvou následujících zúčtovacích období. V transakcích se zahraničními obchodními partnery je vznik daňové povinnosti a nároku na odpočet daně na vstupu spojený s datem uskutečnění zdanitelného plnění a obdržením dokumentů potvrzujících jeho uskutečnění.

Tzv. „malý poplatník“ (tj. takový, u něhož hodnota prodeje nepřesáhla v předchozím roce v přepočtu 1.200.000 EUR) si může zvolit tzv. pokladní metodu vyúčtování, která spočívá v tom, že daňová povinnost v případě daně z přidané hodnoty vzniká ke dni: (1) úhrady celé nebo částečné pohledávky – v případě dodání zboží (poskytnutí služby) poplatníkům registrovaným jako poplatníci DPH „činní“, (2) obdržení celé nebo částečné úhrady, nejpozději však do 180 dnů ode dne dodání zboží (poskytnutí služby) – jinému subjektu než je uveden v bodě (1). Malý poplatník může odstoupit od pokladní metody, ale nejdříve po 12 měsících, kdy tuto metodu používal, a to po předchozím písemném oznámení finančnímu úřadu, zaslaném do konce čtvrtletí, ve kterém tuto metodu uplatňoval.

V transakcích se zahraničními obchodními partnery je vznik daňové povinnosti a nároku na odpočet daně na vstupu spojený s datem uskutečnění zdanitelného plnění a obdržením dokumentů potvrzujících jeho uskutečnění.

Poplatníci mají povinnost podávat na finanční úřad daňová přiznání VAT-7 do 25. dne měsíce následujícího po měsíci, kdy vzniklo zdanitelné plnění (daňová povinnost). Tzv. „malí poplatníci“, kteří zvolili pokladní metodu, předkládají finančnímu úřadu daňová přiznání VAT-7K do 25. dne měsíce následujícího po čtvrtletí, kdy jim vznikla daňová povinnost. Malí poplatníci, kteří nezvolili pokladní metodu, mohou také předkládat čtvrtletní daňová přiznání VAT-7K, a to po předchozím písemném oznámení finančnímu úřadu volby této metody do 25. dne druhého měsíce čtvrtletí, za které bude poprvé podáváno čtvrtletní přiznání. Ve stejných termínech mají poplatníci povinnost zaplatit daň na účet příslušného finančního úřadu.

Základem pro vyhotovení přiznání jsou evidence prodeje a nákupů, které umožňují určit na základě daňových dokladů (faktur) a jiných dokumentů částky, které jsou základem zdanění, a výši daně (na výstupu) a hodnoty nákupů bez DPH a daně k odečtení při nákupu (na vstupu). Ve stejných termínech mají poplatníci povinnost vypočítat a zaplatit daň na účet příslušného finančního úřadu.

Základní sazba DPH je 22%. Snížené sazby činí 7%, 3% a 0%, tyto a osvobození od daně se uplatňují na zboží a služby uvedené v zákoně o DPH nebo ve vyhláškách ministra financí.

Prodlouženo je období, ve kterém základní sazba daně z přidané hodnoty činí 23%. Snížené sazby jsou nyní 0%, 5% a 8% – podle současného právního stavu budou platit do konce roku 2018. V případě, že by se makroekonomická situace země zhoršila, je možné, že sazby budou na nějakou dobu zvýšeny, maximálně na úroveň 25%, 7% a 10%.

Poplatníci, kteří prodávají zboží a poskytují služby, včetně obchodu a gastronomie, pro nepodnikající fyzické osoby a paušální zemědělce, mají povinnost vést evidenci obrátu a částek daně z prodeje (na výstupu)

při použití registračních pokladen. Podrobná pravidla fungování registračních pokladen stanoví vyhláška ministra příslušného pro hospodářství, kdežto pravidla uplatňování osvobození od registračních pokladen upravuje ministr financí. K poplatníkům, kteří jsou osvobozeni od používání registračních pokladen, patří mj. ti, jejichž prodej pro fyzické osoby, které nejsou živnostníky, a paušální zemědělce nepřesáhl 20.000 PLN.

Za účelem doložení uskutečněného prodeje poplatníci mají povinnost zpravidla vystavit daňové doklady. Lhůty pro vystavení těchto dokladů a rozsah informací, které musí obsahovat, stanovuje zákon o dani z přidané hodnoty. V případě prodeje osvobozeného od daně je na daňovém dokladu (faktuře) nutné uvést symbol PKWiU (Polská klasifikace zboží a služeb) prodávaného zboží nebo služby nebo odkaz na předpis, který stanovuje osvobození od daně. V případě intrakomunitární dodávky zboží platí to, že v daňovém dokladu musí být uvedeno daňové identifikační číslo obchodního partnera s příslušnými písmeny státu odběratele.

V případě zaplacení za dodané zboží a služby po splatnosti je poplatník, který svůj závazek neuhradí do 150 dnů ode dne splatnosti faktury, povinen provést opravu daně na vstupu (nárokované k odpočtu). Stejně tak poplatník, který do 150 dnů ode dne splatnosti neobdrží platbu, má nárok upravit svou daň na výstupu.

Na základě souhlasu vydaného Evropskou komisí pro Polsko, byla v roce 2014 zavedena nová pravidla pro odpočet daně na vstupu související s užíváním dopravních prostředků poplatníky, která na 50% omezují odpočet související s provozními náklady vozidel, která nejsou využívána pouze pro účely zdaněné činnosti.

Od 1.1.2017, zjistí-li správce daně nesrovnalost v daňovém přiznání k DPH, stanovuje dodatečnou daňovou povinnost, která činí 30% výše nesrovnalosti. Pokud bude zjištěn odpočet DPH na základě daňových dokladů vystavených neexistujícím subjektem nebo za neuskutečněná plnění, respektive na základě faktur obsahujících částky, které nejsou v souladu se skutečností, činí sankce 100% krácené výše daně.

3.7. Spotřební daň (Zákon ze dne 6.12.2008 o spotřební dani)

Spotřební daň se týká spotřebních výrobků v souladu s pravidly platnými v Evropské unii. Jednotková balení tabákových a alkoholických výrobků (s výjimkou piva), které jsou předmětem obratu, musí být označena kolky.

3.8. Daň z příjmů právnických osob (Zákon ze dne 15.2.1992 o dani z příjmů právnických osob)

Základní pravidlo daní z příjmů právnických osob stanovuje, že poplatníci, kteří mají sídlo nebo představenstvo na území Polské republiky, jsou povinni k dani z úhrnu svých příjmů, bez ohledu na místo jejich zdroje. Daň má lineární charakter, sazba činí 19% základu daně, kterým jsou příjmy vyčíslené na základě řádně vedených účetních knih. Od 1.1.2017 roku je daňová sazba pro tzv. malé poplatníky snížena na 15% základu daně. Poplatníci mají povinnost každý měsíc samostatně vypočítat příjem a výši daně a zaplatit zálohu na tuto daň, a to do 20. dne následujícího měsíce, bez předkládání daňového přiznání. Malí poplatníci mohou platit zálohy čtvrtletně. Po ukončení zdaňovacího období jsou poplatníci povinni podat daňové přiznání o výši příjmů/ztráty, a to do konce třetího měsíce následujícího roku.

Pro řádné vyúčtování daně z příjmů právnických osob je nutné podrobně znát seznam výdajů vynaložených na dosažení, zajištění a udržení příjmů, osvobození a odpočty od základu daně. Zde mají zvláštní význam předpisy týkající se odpisů hmotného a nehmotného majetku, protože výčet ročních odpisových sazeb, stanovený v příloze zákona o dani z příjmů právnických osob, je často základem ke stanovení odpisů pro účely zákona o účetnictví.

Odpisy lze uplatňovat ve stejné výši každý měsíc, nebo čtvrtletně, nebo jednorázově na konci zdaňovacího období. Poplatníci zahajující podnikání nebo malí poplatníci – podle pravidel stanovených pro podporu *de minimis* – mohou uplatnit jednorázový odpis některého dlouhodobého hmotného majetku do výše 50.000 EUR (v roce 2017 – 215.000 PLN) ročně.

Od 1.1.2017 platí pravidlo, že pokud bude pohledávka ve výši nad 15.000 PLN uhrazena hotově, částku přesahující tento limit nebude možné uplatnit ve výdajích na dosažení, zajištění a udržení příjmů. Vztahuje se to také na hodnotu dlouhodobého hmotného majetku a intrakomunitární plnění.

3.9. Daň z příjmů fyzických osob

3.9.1. Zdanění příjmů dle všeobecných pravidel (Zákon ze dne 26.7.1991 o dani z příjmů fyzických osob).

Podnikatel podnikající jako fyzická osoba, nebo společník společnosti bez právní subjektivity má ve většině případů možnost volby formy zdanění a vedení účetnictví. Omezení volby se týká pouze jmenovitě vyčíslených druhů živností a vyskytuje se v případě překročení určitých velikostí podniku.

Zdanění formou tzv. paušálu z evidovaných příjmů se nevztahuje na podnikatele, kteří měli v předchozím roce příjmy z činnosti provozované pouze samostatně ve výši nad 250.000 EUR (za rok 2016 – 1.074.400 PLN) nebo kteří dosáhli příjmů pouze z činnosti provozované formou společnosti a součet příjmů společníků této společnosti nepřesáhl částku 250.000 EUR.

Po překročení výnosů bez DPH z prodeje zboží, výrobků a finančních operací ve výši 2 000 000 EUR (dosažených v roce 2016 na úrovni minimálně 8.595.200 PLN) mají fyzické osoby a občanské společnosti fyzických osob povinnost vést v následujícím zdaňovacím období účetní knihy.

Volbě způsobu vedení účetnictví (evidencí) a formy zdanění by měla předcházet podrobná analýza dopadů v oblasti náročnosti a nákladů a daňových dopadů. Taková analýza by měla být provedena každým rokem, před vypršením lhůt k oznámení finančnímu úřadu informace o zvolené formě zdanění a vedení účetní evidence.

Poplatníci zdanění dle zákona o dani z příjmů fyzických osob, to znamená dle tzv. všeobecných pravidel, jsou povinni vést (1) daňovou knihu příjmů a výdajů (podatkowa księga przychodów i rozchodów), jež je základem pro vyčíslení základu daně, (2) evidenci dlouhodobého hmotného a nehmotného majetku, (3) evidenci vybavení, (4) mzdové listy zaměstnanců, (5) evidenci prodeje, (6) evidenci jízd vozidla, které není dlouhodobým hmotným majetkem a (7) vypočítávat zálohy na daň z příjmů a platit je na účet finančního úřadu s tím, že zde není povinnost podávat daňová přiznání v průběhu roku.

Daňové přiznání za zdaňovací roční období se podává do konce dubna následujícího roku. V tomto přiznání se uvádí příjmy (ztráty) ze všech zdrojů příjmů poplatníka, zaplacené pojistné na sociální a zdravotní pojištění, všechna osvobození a odečitatelné položky, na něž má poplatník nárok. Ve stejné lhůtě je poplatník povinen doplatit daň, je-li částka vyplývající z ročního vyúčtování vyšší než zálohy zaplacené v průběhu zdaňovacího období. Došlo-li k přeplatku, bude tento vrácen do tří měsíců od podání přiznání nebo bude zaúčtován ve prospěch jiných vymahatelných daňových závazků.

Za příjem z mimozemědělské podnikatelské činnosti se považují pohledávky, i když nebyly ve skutečnosti obdrženy, po odečtení hodnoty vráceného zboží, poskytnutých slev a skont. U poplatníků, kteří prodávají zboží a služby zdanitelné daní z přidané hodnoty, se za příjem z tohoto prodeje považuje příjem snížený o daň z přidané hodnoty na výstupu.

Pro řádné vyúčtování daně z příjmů fyzických osob je nutné podrobně znát seznam předmětných osvobození, výdajů na dosažení, zajištění a udržení příjmů a odpočty od základu daně. Od 1.1.2017 platí pravidlo, že pokud bude pohledávka ve výši nad 15.000 PLN uhrazena hotově, částku přesahující tento limit nebude možné uplatnit ve výdajích na dosažení, zajištění a udržení příjmů. Vztahuje se to také na hodnotu dlouhodobého hmotného majetku a intrakomunitární plnění.

Daň z příjmů se pobírá od základu daně dle následující tabulky:

Základ daně v PLN	Daň činí	
do 85.528	18%	mínus sleva na dani
více než 85.528	15.395,05 PLN + 32% rozdílu nad 85.528 PLN	

Poplatníci, jejichž příjmy nepřekračují horní hranici první skupiny daňové stupnice, si v průběhu roku snižují zálohy o 556,02 PLN. Po skončení roku jsou částky snižující daň v daňovém přiznání uplatňovány závisle na výši dosaženého příjmu.

Příjmy ze živnostenské činnosti je možné danit i rovnou daní ve výši 19% základu daně.

EVROPSKÁ UNIE / UNIA EUROPEJSKA
EVROPSKÝ FOND PRO REGIONÁLNÍ ROZVOJ
EUROPEJSKI FUNDUSZ ROZWOJU REGIONALNEGO

3.9.2. Paušální zdanění (Zákon ze dne 20.11.1998 o paušální dani z některých příjmů fyzických osob)

3.9.2.1. Paušál z evidovaných příjmů

Při placení daně z příjmů touto formou vzniká povinnost (1) vést evidenci příjmů, která je základem pro stanovení výše základu daně, (2) vést evidenci dlouhodobého hmotného a nehmotného majetku, (3) vést evidenci vybavení, (4) vést mzdové listy zaměstnanců a (5) vypočítávat zálohy na daň z příjmů a platit je na účet finančního úřadu.

Poplatník předkládá finančnímu úřadu příslušnému dle místa bydliště písemné prohlášení o volbě zdanění formou paušálu z evidovaných příjmů za dané zdaňovací období do 20. ledna zdaňovacího období; neohlásil-li v této lhůtě likvidaci podnikatelské činnosti nebo nezvolil-li jinou formu zdanění, přijímá se, že nadále podniká formou evidovaného paušálu. Poplatníci, kteří hradí daň formou evidovaného paušálu, jsou povinni každý měsíc vypočítat paušální daň a zaplatit ji na účet finančního úřadu do 20. dne následujícího měsíce a za měsíc prosinec ve lhůtě pro podání daňového přiznání. Tito poplatníci jsou povinni do 31. ledna podat na finanční úřad příslušný dle místa bydliště přiznání PIT-28 o výši dosaženého příjmu, výši vyčíslených odpočtů a výši paušálu z evidovaných příjmů.

Paušál z evidovaných příjmů, závisle na druhu živnosti, činí od 3 do 20%.

Příjmy zdaňované paušálními formami daně se nesčítají s příjmy z jiných zdrojů, na které se vztahuje daň z příjmů fyzických osob.

3.9.2.2. Daňová karta

Daňová karta je formou paušálního zdanění, kterou mohou uplatňovat podnikatelé podnikající v rámci živností vyjmenovaných v zákoně o paušální dani z některých příjmů fyzických osob.

Poplatníci, kteří provozují činnost zdaněnou daňovou kartou, jsou osvobozeni od povinnosti vést knihy, podávat daňová přiznání, přiznání o výši dosažených příjmů a placení záloh na daň z příjmů. Možnost uplatňovat daňovou kartu vzniká na žádost poplatníka, předloženou dle stanoveného vzoru příslušnému finančnímu úřadu, nejpozději do dne 20. ledna zdaňovacího období; neohlásil-li v této lhůtě likvidaci podnikatelské činnosti nebo nezvolil-li jinou formu zdanění, přijímá se, že nadále podniká touto formou. Ředitel finančního úřadu, při zohlednění žádosti o uplatnění daňové karty, vydává rozhodnutí a určuje výši daně za zdaňovací období. Poplatníci platí daň z příjmů formou daňové karty, sníženou o zaplacené pojistné na všeobecné zdravotní pojištění, bez předvolání do sedmého dne každého měsíce za předchozí měsíc a za prosinec ve lhůtě do dne 28. prosince zdaňovacího období, na účet příslušného finančního úřadu.

3.9.3. Povinnosti plátců daně z příjmů fyzických osob

K povinnostem plátce stanoveným v zákoně o dani z příjmů fyzických osob patří:

- (1) výpočet a odvádění záloh na daň z příjmů z mezd a dalších plnění vyplácených zaměstnancům a mezd vyplácených z občanskoprávních smluv (dohod o pracovní činnosti a o provedení práce),
- (2) zpracování ročního daňového přiznání (PIT-4R) a jeho předložení finančnímu úřadu do konce ledna následujícího roku,
- (3) odvádění záloh na daň z příjmů na bankovní účet finančního úřadu do 20. dne následujícího měsíce,
- (4) vyhotovování a doručování poplatníkům, kterým byly vyplaceny mzdy, a finančním úřadům příslušným dle místa bydliště poplatníků daňového přiznání (PIT-11),
- (5) roční zúčtování daně z příjmů z vyplácených mezd zaměstnancům, kteří podali v této věci prohlášení.

3.10. Daň z občanskoprávních úkonů (Zákon ze dne 9.9.2000 o dani z občanskoprávních úkonů)

Tato daň se vztahuje na:

- (1) občanskoprávní úkony – smlouvy o prodeji a výměně předmětů a majetkových práv, smlouvy o půjčce peněz nebo věcí označených dle druhu, darovací smlouvy – v části týkající se převzetí dluhů obdarovaným a zátěží nebo závazků dárce, smlouvy na doživotí, smlouvy o části dědictví a smlouvy o zrušení spoluvlastnictví – v části týkající se splátek nebo doplatků, ustanovení hypotéky, ustanovení užívání za úplatu – včetně neregulérního a věcného břemena za úplatu, nepravidelné smlouvy schovací (smlouva o depositu irregulare), společenské smlouvy,
- (2) změny smluv uvedených v bodě 1, pokud způsobují zvýšení základu daně z občanskoprávních úkonů,
- (3) rozhodnutí soudů, včetně smírčích, a o smíru, pokud způsobují stejné právní následky jako občanskoprávní úkony uvedené v bodě (1) nebo (2).

Občanskoprávní úkony jsou zdanitelné daní, jsou-li jejich předmětem předměty nacházející se na území PR nebo majetková práva vykonávaná na území PR a předměty nacházející se v zahraničí nebo majetková práva vykonávaná v zahraničí v případě, že nabyvatel má místo bydliště nebo sídlo na území PR a občanskoprávní úkon byl uskutečněn na území PR. Společenská smlouva a změna společenské smlouvy je zdanitelná touto daní, je-li sídlo občanské společnosti na území Polské republiky, kdežto u kapitálové společnosti – pokud se na území PR nachází skutečné vedení nebo sídlo firmy – pokud její skutečné vedení není na území jiného členského státu EU nebo EFTA.

Tato daň se nevztahuje mj. na: smlouvy o prodeji nemovitosti nebo dlouhodobého užívání, uzavírané v souladu s realizací pohledávek vyplývajících z omezení způsobu využívání nemovitosti na základě předpisů o ochraně životního prostředí, smlouvy o prodeji věcí v exekučním nebo konkurzním řízení, občanskoprávní úkony, jiné než společenská smlouva a její změny, pokud alespoň jeden účastník je z titulu uskutečnění tohoto úkonu zdaněný daní z přidané hodnoty nebo je od této daně osvobozen (s jistými výjimkami).

Daňová povinnost vzniká okamžikem:

- (1) uskutečnění občanskoprávního úkonu, v případě, jsou-li plátcí pořizovatelé předmětů určených ke zpracování nebo dalšímu prodeji, okamžikem vyplacení pohledávky,
- (2) uskutečnění usnesení o zvýšení kapitálu společnosti, která má právní subjektivitu,
- (3) předložení prohlášení o zřízení hypotéky nebo uzavření smlouvy o zřízení hypotéky,
- (4) nabytí právní moci soudního rozhodnutí, doručení rozsudku smírčího soudu nebo uzavření smíru,
- (5) odkázání se na okolnost uskutečnění občanskoprávního úkonu – pokud poplatník nepředložil přiznání k dani z občanskoprávních úkonů do 5 let od konce roku, kdy vypršela lhůta splatnosti a následně se odkazuje před daňovým orgánem nebo orgánem finanční kontroly na okolnost jeho uskutečnění.

Základem zdanění je:

- u smlouvy o prodeji – tržní hodnota předmětů nebo majetkového práva,
- u smlouvy o půjčce a nepravidelné smlouvy schovací (smlouva o depositu irregulare) – částka nebo hodnota půjčky nebo uschované věci,
- v případě zřízení hypotéky – hodnota zajištěné pohledávky.

Poplatníci mají povinnost, bez vyzvání daňovým orgánem, předložit přiznání k dani z občanskoprávních úkonů a vypočítat a zaplatit daň do 14 dnů od data vzniku daňové povinnosti, vyjma případů, kdy je daň pobírána plátcem (notářem – z občanskoprávních úkonů uskutečňovaných formou notářského zápisu a pořizovatelem věci – ze smluv o prodeji, pokud pořizovatel tyto věci pořizuje za účelem zpracování nebo prodeje).

3.11. Daň z nemovitostí (Zákon ze dne 12.1.1991 o místních daních a poplatcích)

Tato daň z nemovitostí se vztahuje na pozemky, budovy a jejich části a stavby nebo jejich části spojené s provozováním živnostenské činnosti. Zdanění se netýká pozemků, klasifikovaných v evidenci pozemků a budov jako obhospodařovaná půda, pozemky s lesními a křovinnými porosty na obhospodařované půdě nebo lesy, s výjimkou pozemků užívaných pro účely podnikání.

Základem zdanění je:

- (1) pro pozemky – rozloha,
- (2) pro budovy nebo jejich části – užitková plocha, kde plocha místností nebo jejich částí a část patra s výškou ve světle od 1,40 do 2,20 m se započítává do užitkové plochy v 50% a pokud je výška menší než 1,40 m, tato plocha se nezapočítává,
- (3) pro stavby nebo jejich části spojené s provozováním podnikatelské činnosti – vstupní hodnota dlouhodobého hmotného majetku, stanovená na základě zákona dani z příjmů právnických osob a zákona o dani z příjmů fyzických osob, stanovená k 1. lednu zdaňovacího období, která je základem pro výpočet odpisů v tomto roce, nekrácená o výši odpisů (hrubá hodnota stavby).

Výši daňových sazeb stanoví zastupitelstvo obce, přičemž tyto nemohou být vyšší než limitní sazby, stanovené v zákoně o místních daních a poplatcích. Při stanovení výše sazeb může zastupitelstvo obce diferencovat jejich výši pro jednotlivé druhy zdanitelných předmětů, při zohlednění především lokalizace, druhu provozované činnosti, druhu zástavby, určení a způsobu využití pozemku a způsobu využití, druhu zástavby, technického stavu a stáří budov. V případě neschválení daňových sazeb se uplatňují sazby platné v roce předcházejícím zdaňovacímu období.

Výše daně je stanovena pro:

- fyzické osoby – formou rozhodnutí správce daně příslušného podle místa lokalizace zdanitelných předmětů, na základě informací o nemovitostech a stavebních objektech podaných těmito osobami, do 14 dnů ode dne vzniku skutečností opodstatňujících vznik nebo zánik daňové povinnosti,
- právnické osoby a organizační složky a společnosti bez právní subjektivity – na základě přiznání podaných správci daně příslušnému podle místa lokalizace zdanitelných předmětů do 31. ledna zdaňovacího období; vznikla-li daňová povinnost po tomto dni, přiznání by mělo být podáno do 14 dnů ode dne vzniku skutečnosti zákládající vznik daňové povinnosti.

Informace a přiznání k dani z nemovitostí jsou vyhotoveny na tiskopisech dle vzorů stanovených zastupitelstvem obce. Povinnost podávat informace o nemovitostech a stavebních objektech a přiznání k dani z nemovitosti se týká i poplatníků uplatňujících osvobození od daně. Správcem daně, příslušným pro daň z nemovitostí, je starosta (primátor města).

Fyzické osoby platí daň stanovenou daňovým rozhodnutím ve stejných splátkách po dobu trvání daňové povinnosti, a to do dne 15.3., 15.5., 15.9. a 15.11. zdaňovacího období. Právnické osoby, organizační složky a společnosti bez právní subjektivity platí v přiznání vypočtenou daň bez předvolání, ve stejných splátkách po dobu trvání daňové povinnosti, a to do 15. dne každého měsíce (za leden do 31. ledna).

3.12. Daň silniční (Zákon ze dne 12.1.1991 o místních daních a poplatcích)

Daň silniční se vztahuje na:

- (1) nákladní vozidla s povolenou celkovou hmotností od 3,5 t a pod 12 tun,
- (2) nákladní vozidla s povolenou celkovou hmotností 12 t nebo vyšší,
- (3) návěsové a přívěsové tahače přizpůsobené k užívání včetně s návěsem nebo přívěsem s povolenou celkovou hmotností soupravy vozidel od 3,5 t a do 12 t,
- (4) návěsové a přívěsové tahače přizpůsobené k užívání včetně s návěsem nebo přívěsem s povolenou celkovou hmotností soupravy 12 t nebo vyšší,
- (5) přívěsy a návěsy, které mají spolu v motorovém vozidlem povolenou celkovou hmotnost od 7 t do 12 t, vyjma souvisejících pouze se zemědělskou činností, provozovanou poplatníkem zemědělské daně,
- (6) přívěsy a návěsy, které mají spolu v motorovém vozidlem povolenou celkovou hmotnost 12 t nebo vyšší, vyjma souvisejících pouze se zemědělskou činností, provozovanou poplatníkem zemědělské daně,
- (7) autobusy.

Daňová povinnost v oblasti silniční daně se týká fyzických osob a právnických osob, které vlastní dopravní prostředky.

Orgánem, příslušným ve věcech silniční daně, je starosta obce (primátor města), na jejímž území se nachází místo bydliště nebo sídlo poplatníka a v případě podniku s více provozovny nebo subjektu, který se skládá s vyčleněných organizačních složek – správce daně, na jehož území se nachází provozovna nebo složka, která má zdaňované dopravní prostředky.

Výši daňových sazeb stanoví na základě usnesení zastupitelstvo obce, přičemž roční daňová sazba nemůže být vyšší než limitní sazby stanovené v zákoně o místních daních a poplatcích. Při stanovení sazeb může zastupitelstvo obce diferencovat výši sazeb pro jednotlivé druhy předmětů zdanění při zohlednění především vlivu dopravního prostředku na životní prostředí, roku výroby nebo počtu míst k sezení.

Silniční daň se platí ve dvou stejných splátkách, do 15. února a 15. září každého roku. Silniční daň se platí bez předvolání na účet rozpočtu příslušné obce.

4. Příspěvek na Státní fond pro rehabilitaci postižených osob

(Zákon ze dne 27.8.1997 o profesní a sociální rehabilitaci a zaměstnávání zdravotně postižených osob)

Zaměstnavatel, který zaměstnává alespoň 25 zaměstnanců v přepočtu na plný úvazek, je povinen platit měsíčně příspěvek na Státní fond pro rehabilitaci postižených osob (Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych, PFRON), a to ve výši stanovené součinem 40,65% průměrné mzdy a počtu pracovníků, odpovídajícího rozdílu mezi počtem zaměstnanců zajišťujícím dosažení koeficientu zaměstnanosti osob se změněnou pracovní schopností ve výši 6% a skutečným počtem zaměstnanců se zdravotním postižením. Z příspěvku jsou osvobozeni zaměstnavatelé, u nichž ukazatel zaměstnanosti osob se změněnou pracovní schopností činí minimálně 6%.

Zaměstnavatelé, kteří zaměstnávají osoby se změněnou pracovní schopností, zařazované do vysoké míry postižení a osoby, u nichž byly zjištěny určité nemoci, jsou oprávněni k uplatnění snížení plateb.

Podnikatelé, kteří mají povinnost platit příspěvky na Fond, jsou povinni vyhotovit měsíční přiznání a zasílat je elektronickou cestou v systému e-PFRON (<http://www.e-pfron.pl>) do 20. dne následujícího měsíce. Ve stejné lhůtě jsou povinni zaplatit příspěvek na účet Fondu.

Příspěvky na Fond jsou povinností podnikatelů, kterou si nelze započítat do výdajů vynaložených na dosažení, zajištění a udržení příjmů.

5. Smlouva mezi ČR a PR o zamezení dvojímu zdanění

Současná Smlouva mezi ČR a PR o zamezení dvojímu zdanění platí od 1. 1. 2013. Týká se, bez ohledu na způsob vybírání, daní z příjmů a majetku, které se vybírá ve prospěch obou států, jeho územních celků nebo místních orgánů. V PR k těmto daním patří daně z příjmů fyzických a právnických osob (čl. 2). Smlouva upravuje podrobně otázky zdanění:

- příjmů z nemovitostí (čl. 6),
- zisků podniků (čl. 7),
- mezinárodní dopravy (čl. 8),
- sdružených podniků (čl. 9),
- dividend (čl. 10),
- úroků (čl. 11),
- licenčních poplatků (čl. 12),
- zisků z převodu majetku (čl. 13),
- příjmů ze závislé činnosti (čl. 14),
- odměn ředitelů (čl. 15),
- příjmů umělců a sportovců (čl. 16),

- starobních a invalidních důchodů (čl. 17),
- funkčních požitků (čl. 18),
- studentů (čl. 19),
- jiných příjmů (čl. 20).

V případě osob s místem bydliště nebo sídlem v České republice se dvojí zdanění zamezuje tím, že Česká republika může při ukládání daní těmto osobám zahrnout do základu daně, ze kterého se takové daně ukládají, části příjmu, které mohou být zdaněny v Polsku, avšak povolí snížit částku daně vypočtenou z takového základu o částku rovnající se dani zaplacené v Polsku. Částka, o kterou se daň sníží však nemůže přesáhnout tu část české daně vypočtené před jejím snížením, která poměrně připadá na příjem, který může být zdaněn v Polsku (čl. 21).

Poznámka Vydavatele

Tato publikace má informační povahu, odpovídá právnímu stavu ke dni 1.1.2017. Využití informací obsažených v této publikaci by měla v konkrétních situacích předcházet analýza právního stavu aktuálního ke dni uskutečňovaných úkonů.

Autor a Vydavatel nenesou odpovědnost za důsledky využití obsahu použitého v této publikaci.

Zdroji práva v Polsku jsou výhradně texty zveřejněné v Úředním věstníku Evropské unie (<http://eur-lex.europa.eu>), Sbírce zákonů (od dne 1.1.2010 – ve Sbírce zákonů v elektronické verzi na webových stránkách Vládního legislačního centra – <http://dokumenty.rd.gov.pl/DziennikUstaw>) a jiné dokumenty jiných promulgačních orgánů, s nimiž je nutno seznámit se před provedením konkrétních činností.

Publikace je součástí informačních balíčků „Legislativní podmínky v oblasti podnikání v Polsku a České republice – vybrané otázky“. ISBN 978-83-939860-7-1

Vydavatel: Karkonoska Agencja Rozwoju Regionalnego S.A., 58-500 Jelenia Góra, ul. 1 Maja 27, Polsko